

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11Co/76/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6722201024
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 09. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Deáková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2024:6722201024.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Renáty Deákovvej a sudcov JUDr. Michala Tagaja (sudca spravodajca) a JUDr. Danici Kočíčkovej ako členov senátu, v spore žalobcu: A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. XX, XXX XX B., štátny občan SR, proti žalovanému: M-trade-Ag, s.r.o., IČO: 31641946, so sídlom Látky 108, zastúpený JUDr. Jánom Krnáčom, advokátom, so sídlom Námestie SNP 70/36, 960 01 Zvolen, IČO: 37894692, o zaplatenie 3.150,- EUR s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Zvolen č.k. 15C/12/2022-269 zo dňa 30. mája 2024, takto

rozhodol:

- Zmenu žaloby v odvolacom konaní nepripúšťa.
- Uznesenie súdu prvej inštancie potvrdzuje.
- Žalobca je povinný zaplatiť žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100% do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Zvolen (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) odvolaním napadnutým uznesením (ďalej aj len ako „napádané uznesenie“ alebo „napádané rozhodnutie“) zastavil konanie (výrok I.) a o náhrade trov konania rozhodol tak, že žalobca je povinný nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 100 % do 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania (výrok II.).

1.1 Z jeho odôvodnenia vyplýva, že dňa 18.03.2022 bola na súd prvej inštancie doručená žaloba, ktorou sa pôvodne žalobca 1/ A. B. C. a žalobca 2/ E. C., nar. XX.XX.XXXX domáhali uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť z titulu úmyselného bezdôvodného obohatenia za obdobie rokov 2014-2017 žalobcovi 1/ sumu 3.150,-EUR a žalobcovi 2/ sumu 4.830,06 EUR vrátane súdnych trov. Svoju žalobu zdôvodnili tým, že žalovaný hospodári na pozemkoch žalobcov, zapísaných na LV č.XXX, XXX, XXXX, XXXX F. XXXX, pričom v októbri 2016 vyzvali žalovaného k dohode o predaji pozemkov v cene 4,- EUR/m², konateľka žalovaného sa v ten deň dostavila na OÚ Stožok, avšak k dohode nedošlo. Poukázali na rozsudok Okresného súdu Zvolen č.k.10C/11/2017-280 zo dňa 30.05.2018 s tým, že žalobcovia stanovili pre žalovaného náhradu za úmyselné bezdôvodné obohatenie vo výške 5,- EUR/m² ročne za prekážky kladené žalovaným v užívaní vlastných pozemkov v katastri obce Stožok za roky 2014-2017, vzhľadom na zvyšovanie cien poľnohospodárskych výrobkov. K určeniu výšky obvyklej trhovej ceny za zriadenie vecných bremien uviedli, že obvyklú trhovú cenu nemožno odvodzovať od výšky nájmu podľa zákona č. 504/2003 Z.z., pretože nemajú uzavretý nájomný vzťah so žalovaným o nájme pozemkov a cena sa odvíja od toho, či ju vlastník potrebuje alebo nepotrebuje. Žalobcovia nemajú potrebu predať pozemky, preto žiadajú 5,- EUR/m² ročne za bezdôvodné obohatenie na pozemkoch žalobcov v katastri obce Stožok s tým, že v tabuľke uviedli konkrétne sumy za jednotlivé parcely, zapísané na predmetných vyššie citovaných listoch vlastníctva a zároveň špecifikovali výmeru jednotlivých parciel, pripadajúci spoluvlastnícky podiel na nich vo vzťahu k obom žalobcom, ako i výšku odplaty oboch

žalobcov s odkazom na ich spoluvlastnícky podiel, vychádzajúc z ceny 5,- EUR/m2 ročne, čím stanovili predpokladané výnosy na pozemkoch žalobcov.

1.2 Súd prvej inštancie uznesením č.k. 15C/12/2022-137 zo dňa 05.09.2023, právoplatným 05.10.2023, konanie voči žalobcovi 2/ pre nezaplatenie súdneho poplatku zastavil.

1.3 Návrhom zo dňa 05.01.2023 žalobcovia 1/,2/ žiadali pripustiť zmenu petitu žaloby, pretože ide o náhradu škody, spôsobenej úmyselne žalovaným užívaním pozemkov v katastri obce Stožok bez právneho dôvodu za obdobie rokov 2014-2017; žiadali uložiť povinnosť žalovanému zaplatiť žalobcovi 1/ škodu vo výške 3.150,-EUR a žalobcovi 2/ vo výške 4.830,46 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % od 14.03.2022 a trovami právneho zástupcu z predchádzajúceho konania č.k.10C/11/2017-280 zo dňa 30.05.2018 a s trovami spojenými v tomto konaní, všetko do zaplatenia. Súd prvej inštancie uznesením č.k.15C/12/2022-219 zo dňa 12.02.2024, právoplatným 20.02.2024, pripustil zmenu žaloby v znení: „Žalovaný je povinný zaplatiť úmyselnú škodu spôsobenú žalobcovi vo výške 3.150,- EUR spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % od 14.03.2022 do zaplatenia a trovy právneho zástupcu z predchádzajúceho konania č.k. 10C/11/2017-280 zo dňa 30.05.2018 a trovy spojené s vecou sp.zn.15C/12/2022“.

1.4 Výšku uplatneného nároku žalobca preukazoval tabuľkou, podľa ktorej celková plocha predstavuje 218,70 m2 pestovaných 5 plodín (cibuľa, zemiaky, šalát, mrkva a petržlen), každá na výmere 43,74 m2 a tiež uviedol cenu jednotlivých plodín za kilogram úrody (kg/m2) pri jednotlivých plodinách; vypočítal ušlý zisk za rok pri jednotlivých plodinách a následne za obdobie 6 rokov spolu v celkovej výške 3.448,- EUR.

1.5 Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť a zaviazat' žalobcu na náhradu trov konania v celom rozsahu, pretože ide o nezrozumiteľné, zmätočné, nepreskúmateľné a nepodložené podanie, nesplňajúce základné zákonné náležitosti pre podanie a osobitne pre návrh na začatie konania, ktoré trpí procesno a hmotno-právnymi vadami. Žalobcovia produkovali neurčité, dôkazne nepodložené a nepreskúmateľné skutkové a právne tvrdenia, ktoré majú tendenčnú a vykonštruovanú povahu, bližšie nešpecifikovali, akým spôsobom, formou, rozsahom či objemom mala žalovaná spoločnosť ako údajný užívateľ skutočne fyzicky a reálne užívať v spornom období presne neurčené pozemkové nehnuteľnosti patriace žalobcom. Nebola preukázaná žiadna z esenciálnych náležitostí a znakov tvrdenej skutkovej podstaty zodpovednosti za škodu v zmysle §420 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej aj len ako „Občiansky zákonník“) a žalovaný v rozhodnom žalovanom období nebol a nie je ani zmluvným ani faktickým nájomcom resp. užívateľom žiadnych pozemkov patriacich žalobcovi, nebránil a nebráni mu v užívaní jeho pozemkového vlastníctva, ani si žiadnym spôsobom neuplatňoval a neuplatňuje práva nájomcu resp. užívateľa vo vzťahu k pozemkovým nehnuteľnostiam žalobcu. Poukázal na množstvo iných sporov vedených žalobcom na okresnom súde a vyvstáva potreba posúdenia otázky možnej existencie litispendenčnej prekážky v zmysle ustanovenia §159 zákona č.160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej v texte aj „C.s.p.“) ako neodstrániteľnej vady sporového konania podľa §161 ods. 2 C.s.p., prípadne prekážky res iudicatae.

1.6 Z pripojeného spisu súdu prvej inštancie sp.zn. 10C/11/2017 okresný súd zistil, že v predmetnom konaní bolo rozhodnuté rozsudkom č.k. 10C/11/2017-280 zo dňa 30.05.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 12Co/338/2018-322 zo dňa 30.05.2019, právoplatným dňa 04.07.2019, kde v pozícii žalobcu 1/ vystupoval A. B. C., nar. XX.XX.XXXX a žalobcu 2/ E. C., nar. XX.XX.XXXX a v postavení žalovaného M-trade-Ag, s.r.o., IČO: 31641946 s tým, že okresný súd žalobu žalobcu 1/ o zaplatenie sumy 1.066,99 EUR s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.066,99 EUR od 01.01.2018 do zaplatenia a žalobu žalobcu 2/ o zaplatenie sumy 3.583,99 EUR s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3.583,99 EUR od 01.01.2018 do zaplatenia zamietol; žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi 1/,2/ v rozsahu 100 %. Odvolací súd predmetný prvostupňový rozsudok potvrdil a rozhodol o trovách odvolacieho konania.

1.6.1 Z odôvodnenia predmetného rozhodnutia okresného súdu vyplýva, že dňa 27.03.2017 sa žalobcovia domáhali uloženia povinnosti žalovanému vydať bezdôvodné obohatenie žalobcovi 1/ vo výške 1.063,- EUR a žalobcovi 2/ vo výške 3.579,- EUR spolu s úrokmi z omeškania vo výške 10 % za každý rok z omeškaných súm a náhrady súdnych trov. Žalobu odôvodnili tým, že žalovaný mal od 24.09.2012 do 31.10.2017 bez dohody o nájme užívať pozemky žalobcov v katastri obce Stožok, a to pozemky žalobcu 1/o výmere 1.860,68 m2 a pozemky žalobcu 2/ o výmere 6.264,96 m2. Dňa 15.03.2018 žalobu spresnili s tým, že svoj nárok voči žalovanému zakladajú na tom skutkovom a právnom základe, že žalovaný bez právneho dôvodu, t.j. užíval ich pozemky (spoluvlastnícke podiely na pozemkoch, ktoré konkretizoval v tomto podaní) a týmto konaním spôsobil žalobcom škodu, pričom ide o škodu spôsobenú za obdobie od 01.01.2009 do 31.12.2012, t.j. pred pozemkovými úpravami s odkazom na tam špecifikované listy vlastníctva, čísla parciel, výmery a podiel pripadajúci na toho-ktorého žalobcu s tým, že škoda na pozemkoch žalobcu 1/ predstavuje za toto obdobie sumu 1.224,56 EUR a na pozemkoch

žalobcu 2/ sumu 2.791,82 EUR. Za obdobie od 01.01.2013 do 31.12.2017, t.j. po pozemkových úpravách vyčíslili škodu vo vzťahu k žalobcovi 1/ vo výške 592,19 EUR a k žalobcovi 2/ vo výške 3.118,46 EUR, spolu za celé obdobie navrhli priznať žalobcovi 1/ sumu 1.816,75 EUR a žalobcovi 2/ 5.910,28 EUR, obidvom spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne z požadovaných súm od 01.01.2018 do zaplatenia ako aj náhradu trov konania v rozsahu 100%.

1.6.2 Okresný súd uznesením č.k. 10C/11/2017-233 zo dňa 16.03.2018, právoplatným 23.03.2018, pripustil zmenu žaloby v znení: „Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi v I. rade z titulu náhrady škody sumu 1.816,75 EUR s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.816,75 EUR od 01.01.2018 do zaplatenia a žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi v II. rade z titulu náhrady škody sumu 5.910,28 EUR s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 5.910,28 EUR od 01.01.2018 do zaplatenia. Žalobcovia majú nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.“ Následne uznesením č.k. 10C/11/2017-253 zo dňa 26.04.2018, právoplatným 18.05.2018, okresný súd konanie o žalobe žalobcu 1/ zastavil v časti o zaplatenie sumy prevyšujúcej sumu 1.066,99 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.066,99 EUR od 01.01.2018 do zaplatenia a zastavil aj konanie o žalobe žalobcu 2/ v časti o zaplatenie sumy prevyšujúcej sumu 3.583,99 EUR s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3.583,99 EUR od 01.01.2018 do zaplatenia, a to z dôvodu nedoplatenia súdnych poplatkov po rozšírení žaloby. Následne vykonal dokazovanie okrem iného aj listami vlastníctva pre katastrálne územie G. č. XXX, XXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX F. XXXX, aplikoval ustanovenie §420 ods. 1 v spojení s §442 ods. 1 Občianskeho zákonníka a skúmajúc právny titul podanej žaloby po tom, čo nezistil splnenie zodpovednostných predpokladov vzniku občianskoprávnej zodpovednosti vzniku nároku na náhradu škody (vznik škody a jej výšky) žalobu zamietol.

1.6.3 Krajský súd v Banskej Bystrici na odvolanie žalobcov rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil; okrem iného skonštatoval, že ak počas konania žalobcovia vo svojej podstate nemerili skutkové okolnosti, zakladajúce uplatnené nároky na náhradu škody a modifikovali len žalované obdobie a pozemky, ktorých sa škoda mala týkať, súd prvej inštancie správne posúdil žalované nároky ako nároky zo zodpovednosti za škodu podľa §420 ods. 1 a §442 ods. 1 Občianskeho zákonníka; uviedol, že žalobcovia síce celý čas odvodzovali nároky od neoprávneného užívania pozemkov žalovaným, čo by mohlo na prvý pohľad evokovať právne posúdenie nárokov z titulu bezdôvodného obohatenia podľa §451 a nasl. Občianskeho zákonníka, avšak celý čas ich zároveň konkretizovali tým, aké poľnohospodárske plodiny s akou výnosnosťou mohli pestovať, nebyť žalovaného a za koľko ich mohli predať, zjednodušene o koľko peňazí prišli v dôsledku tvrdeného užívania pozemkov žalovaným, teda rozhodne išlo po celú dobu o nároky na náhradu škody a nie o nároky z titulu bezdôvodného obohatenia. Zároveň odvolací súd uviedol, že sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že žalobcovia nepreukázali jeden z atribútov zakladajúcich nárok na náhradu škody vo forme ušlého zisku, a to vznik ušlého zisku.

1.7 Súd prvej inštancie ďalej v odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol, že v súdnej veci sa žalobca domáha zaplatenia žalovanej sumy voči žalovanému z titulu náhrady škody, ktorá mala byť žalobcovi spôsobená neoprávneným užívaním pozemkov v jeho podielovom spoluvlastníctve žalovaným na LV č.XXX, XXX, XXXX, XXXX F. XXXX za obdobie rokov 2014-2017, pričom výšku škody žalobca odvodzoval od cien poľnohospodárskych výrobkov, konkretizoval 5 druhov plodín a s odkazom na jemu pripadajúci podiel na predmetných pozemkoch v danej výmere, ceny tej-ktorej príslušnej plodiny a úrody v kg/m² vypočítal výšku ušlého zisku za kalendárny rok vo výške 575,- EUR a za obdobie 6 rokov vo výške 3.448,- EUR.

1.7.1 Z pripojeného spisu Okresného súdu Zvolen sp.zn. 10C/11/2017 súd prvej inštancie zistil, že ten istý žalobca sa domáhal voči tomu istému žalovanému toho istého nároku, t.j. zaplatenia žalovanej sumy, i keď v inej výške – za dlhšie časové obdobie, ale z toho istého titulu, na základe rovnakých tvrdených skutkových okolností vo vzťahu k tým istým pozemkom, t.j. mal preukázanú totožnosť oboch vecí, vedenej pod sp.zn.15C/12/2022 aj pod sp.zn.10C/11/2017, čo zakladá prekážku veci rozsúdenej a vedie vždy ako neodstrániteľný nedostatok podmienky konania k zastaveniu konania.

1.7.2 Okresný súd konanie zastavil (prvý výrok) a o náhrade trov konania rozhodol za použitia §256 a §262 C.s.p. Zastavenie konania procesne zaviniť žalobca, preto okresný súd žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania s tým, že o konkrétnej výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti tohto súdneho rozhodnutia samostatným uznesením vyšší súdny úradník (druhý výrok).

2. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podal žalobca (ďalej aj ako „odvolateľ“) odvolanie; na základe výzvy súdu prvej inštancie ho v stanovenej lehote doplnil a žiadal odvolací súd vydať rozhodnutie, ktorým zaviaže žalobcu na zaplatenie sumy 3.448 Eur so súdnymi trovami „5 Eur zo dňa 21.01.2024, 60 Eur zo dňa 03.11.2017, 63,50 Eur zo dňa 29.10.2018, 125 Eur zo dňa 27.08.2019, 217 Eur zo dňa 16.09.2019 a 127 Eur zo dňa 16.09.2019, prípadne s trovami za pokračovanie v konaní“.

2.1 Odvolateľ uviedol, že „podaním zo dňa 24.10.2023 v nadväznosti na č.k. 10C/11/2017-280 zo dňa 30.05.2018, resp. 17Co 338/2022-322 zo dňa 30.05.2019 žiada súd o náhradu škody úmyslom žalovaného a ďalej žalovaný vo výške 3.448 Eur za užívané žalobcove pozemky v obci Stožok na LV č. XXX, LV č. XXX, LV č. XXXX, LV č. XXXX a LV č. XXXX v rokoch 2013-2017.“ Namietal, že „v priebehu konania je prípustná zmena žaloby, ktorú žalobca predkladá odvolaním k veci 15C 12/2022 zo dňa 17.06.2024 a to vo výške 3.448 Eur, spôsobenej úmyslom žalovaného podľa §420 Občianskeho zákonníka. Žalovaný užíval žalobcove pozemky bez zmluvného vzťahu, tým sa obohatil na žalobcovu škodu, pričom je preukázaná príčinná súvislosť medzi užívaním žalobcových pozemkov žalovaným bez právneho dôvodu a obohatením žalovaného ako aj úmysel - žalovaný vedel, že užívaním žalobcových pozemkov bez právneho vzťahu so žalobcom spôsobí žalobcovi škodu, o čom bol uzročený.“

2.2 Namietol, že súd prvej inštancie „v priznaní trov právneho zastúpenia neuviedol presne, z ktorej sumy a právnemu zástupcovi priznal v 100%-nej výške žiadaný-prisúdený úplatok §328/TZ, zneužitím právomoci vč. §326/TZ“.

2.3 Obsah napádaného uznesenia považuje odvolateľ „za korupčný, zakrývajúci trestné činy žalovaného a samotného súdu z absencie nestrannosti.“

3. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný podaním zo dňa 02.08.2024; žiadal, aby odvolací súd podanému odvolaniu žalobcu nevyhovel, napádané uznesenie potvrdil ako vecne správne a žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

3.1 Súd prvej inštancie postupoval v priebehu celého konania procesne zákonným spôsobom bez prvkov a znakov nezákonnosti, svojvôle, arbitrárnosti či zaujatosti, odvolaním napádané uznesenie súdu prvej inštancie o zastavení konania je náležité, zákonné aj z hľadiska jeho zdôvodnenia, kde okresný súd zrozumiteľným a preskúmateľným spôsobom rozviedol predmet návrhu a dôvody, na základe ktorých súd postupoval a rozhodoval; výstižne ozrejmil skutkový a právny základ veci, vrátane na vec vzťahujúcej sa a aplikovanej právnej úpravy, uviedol z akých dôkazov, úvah a právnych záverov pri rozhodnutí vychádzal. Súd prvej inštancie v rozhodnutí podrobne a precízne vymedzil a zdôvodnil zastavenie konania postupom podľa §161 ods.1, ods.2 C.s.p. a §230 C.s.p. pre existenciu prekážky právoplatne rozsúdenej veci v podobe rozsudku Okresného súdu Zvolen zo dňa 30.05.2018 č.k.10C/11/2017 – 280 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 30.09.2019 č.k.12Co/338/2018 – 322; odvolaním napádané rozhodnutie je kompatibilné aj z pohľadu práva strán sporu na spravodlivý proces, v ktorom je zahrnuté aj právo na riadne a preskúmateľné zdôvodnenie súdneho rozhodnutia; je odôvodnené v náležitom a zákonom predpokladanom rozsahu a to zo všetkých zákonom požadovaných hľadísk (aj v otázkach spochybňovaných žalobcom). Okolnosť, že výroky či odôvodnenie uznesenia nezodpovedajú očakávaniam (želaniam) žalobcu neznamena, že uznesenie nie je odôvodnené, preskúmateľné alebo nezákonné.

3.2 Podania žalobcu zo dňa 10.06.2024 a 30.06.2024 podľa názoru žalovaného pôsobia (rovnako ako iné predchádzajúce podania žalobcu, resp. pôvodných žalobcov) ako nesúrodý kompilát rôznych nezrozumiteľných tvrdení, konštrukcií a polemík, ktoré v mnohých častiach svojou povahou vybočujú až z vecného rámca predmetu konania a opakovane neprípustne kriminalizujú osobu žalovaného, jeho právneho zástupcu i samotný súd. Žalobca v obsahu žalobného návrhu a nadväzujúcich podaní bližšie nešpecifikoval, nekonkretizoval a nepreukázal, akým spôsobom, formou, rozsahom či objemom mala žalovaná spoločnosť ohroziť alebo zasiahnuť vlastnícke či iné súvisiace vecné práva žalobcu, či naplniť niektorú z tvrdených skutkových podstát. Zo strany žalobcu nebola počas celého konania preukázaná žiadna z esenciálnych náležitostí tvrdenej zodpovednosti žalovaného za škodu, ktorá mu mala údajne vzniknúť. Žalobca okrem toho, že žalobu neoprel o žiadne relevantné dôkazy, zostal dôkazne pasívnym aj počas následného konania, kedy obdobne nenavrhol dokazovanie doplniť o vykonanie žiadneho relevantného dôkazu. Žalobca súčasne neuplatnil žiadne relevantné a spôsobilé výhrady a námietky ani voči príslušnosti a nestrannosti konajúceho súdu. Žalovaný v rámci svojej procesnej obrany v celom rozsahu odmietol, poprel a vyvrátil všetky skutkové a právne tvrdenia žalobcu (žalovaná spoločnosť ani v žalovanom období neužívala tvrdené nehnuteľnosti a neobohacovala sa žiadnym užívaním týchto nehnuteľností, žiadnym spôsobom nespôsobovala užívaním týchto nehnuteľností škodu na majetku žalobcu). Žalovaný nebol a nie je ani zmluvným ani faktickým nájomcom, resp. užívateľom žiadnych pozemkov patriacich žalobcovi, nebránil a nebráni mu v užívaní jeho pozemkového vlastníctva, ani si žiadnym spôsobom neuplatňoval a neuplatňuje práva nájomcu, resp. užívateľa vo vzťahu k pozemkovým nehnuteľnostiam žalobcu.

3.3 V osobe žalobcu A. B. C. (a tiež pôvodného žalobcu E. C., nar. XX.XX.XXXX) sa zjavne jedná o pôvodcov nie malého množstva neopodstatnených podnetov a sporov, vrátane žalôb vo veciach vedených Okresným súdom Zvolen pod sp.zn. 10C/11/2017, 10C/31/2019, 13C/37/2020, 18C/18/2020

a 19C/9/2021 (veci boli skončené zamietnutím žalôb prípadne zastavením konania). Okrem označených právoplatne skončených vecí je na Okresnom súde Zvolen vedená ďalšia sporová vec, iniciovaná identickými žalobcami voči žalovanej spoločnosti a to pod sp.zn. 13C/22/2023, v ktorej súd prvej inštancie žalobu žalobcu A. B. C. zamietol rozsudkom zo dňa 21.03.2024. V právnej veci vedenej Okresným súdom Zvolen pod sp.zn. 19C/9/2021 bola rozsudkom zo dňa 08.04.2022 č.k.19C/9/2021-275 v celom rozsahu zamietnutá žaloba žalobcov (A. B. C. a E. C.), týkajúca sa náhrady škody a vydania bezdôvodného obohatenia za neoprávnené užívanie pozemkov žalobcov v období rokov 2018 až 2021, pričom odvolací súd v rozsudku zo dňa 14.12.2022 č.k. 17Co/48/2022-460 mimo iného konštatoval, že z neaktuálnych a mylných záznamov či poznámok na liste vlastníctva nie je možné odvodzovať nárok vo forme náhrady škody či bezdôvodného obohatenia.

4. Ďalšie relevantné vyjadrenia podané neboli.

5. Krajský súd, ako súd funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní, vec preskúmal v rozsahu určenom §380 ods. 1,2 C.s.p. bez nariadenia pojednávania v zmysle §385 ods. 1 C.s.p., zmenu žaloby v odvolacom konaní v zmysle §371 C.s.p. nepripustil a uznesenie súdu prvej inštancie zmysle §387 ods. 1,2 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

6. Podľa §387 ods. 1,2 C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

6.1 Podľa §371 C.s.p. žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť.

6.2 Podľa §230 C.s.p., ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova.

7. Predmetnom súdneho konania, vedeného na súde prvej inštancie, po zastavení konania voči žalobcovi 2/ uznesením č.k. 15C/12/2022-137 zo dňa 05.09.2023, právoplatným 05.10.2023 a po pripustení zmeny žaloby uznesením č.k.15C/12/2022-219 zo dňa 12.02.2024, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 20.02.2024, bol nárok žalobcu voči žalovanému na zaplatenie škody vo výške 3.150,- EUR spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5% od 14.03.2022 do zaplatenia, trov právneho zástupcu z predchádzajúceho konania č.k. 10C/11/2017-280 zo dňa 30.05.2018 a trov, spojených s vecou sp.zn.15C/12/2022.

7.1 Žalobca sa odvolaním v znení jeho doplnenia domáhal vydania rozhodnutia odvolacím súdom, ktorým zaviazal žalobcu na zaplatenie sumy 3.448 Eur so súdnymi trovami. Namietal, že v priebehu konania je prípustná zmena žaloby, ktorú „žalobca predkladá odvolaním k veci 15C/12/2022 zo dňa 17.06.2024 a to vo výške 3.448 Eur.“

7.2 Krajský súd odkazuje na ustanovenie §371 C.s.p., ktoré explicitne zakazuje v odvolacom konaní meniť žalobu, v dôsledku čoho v prvom rade rozhodol o návrhu žalobcu na zmenu žaloby tak, že zmenu žaloby v odvolacom konaní nepripustil (výrok I.).

8. Preskúmaním odvolaním napadnutého rozhodnutia, obsahu celého spisu, ktorého súčasťou je aj pripojený spis Okresného súdu Zvolen sp.zn.10C/11/2017 odvolací súd zistil, že odvolanie podala oprávnená osoba v zákonnej lehote na podanie odvolania a odvolanie smeruje voči uzneseniu, voči ktorému je odvolanie prípustné; preskúmaním odvolacích námietok žalobcu došiel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

9. V prvom rade odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že uvádzal v dôvodoch svojho rozhodnutia doslovnú citáciu odvolania a vyjadrení žalobcu z dôvodu, aby podaniam žalobcu preformulovaním ním tvorených viet nedal iný význam, ako žalobca a aby neporušil rovnosť strán v spore. V reakcii na slovné spojenia žalobcu v odvolaní ako „úplatok“, „zneužitie právomoci vč. a pokiaľ obsah napádaného uznesenia považuje odvolateľ „za korupčný, zakrývajúci trestné činy žalovaného a samotného súdu z absencie nestrannosti“, odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že vo veci rozhodoval správne obsadený súd – sudkyňa funkčne a miestne príslušného okresného súdu, ktorej bola vec pridelená náhodným výberom prostredníctvom aplikácie (elektronickou podateľňou) v zmysle rozvrhu práce okresného súdu a spôsob konania a rozhodovania sudkyne nevykazuje žiadne znaky zaujatosti; procesné rozhodnutie súdu prvej inštancie, vrátane tých, ktoré predchádzali napádanému rozhodnutiu, zodpovedajú aktuálnej procesnej právnej úprave.

10. Odvolací súd po preskúmaní veci nezistil existenciu žiadneho z odvolacích dôvodov, definovaných v §365 C.s.p.. Súd prvej inštancie náležite a správne zistil skutkový stav, vec správne posúdil a vyvodil správny právny záver. V procesnom postupe súdu prvej inštancie odvolací súd nezistil žiadnu nesprávnosť, ktorou by znemožnil strane uskutočňovať jej patriace práva v takej miere, že by došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Krajský súd sa stotožňuje s náležitým, precíznym a presvedčivým odôvodnením rozhodnutia okresného súdu, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje a len na zdôraznenie správnosti napadnutého uznesenia dopĺňa nasledujúce skutočnosti:

10.1 Predmetom odvolacieho konania bolo zodpovedanie otázky o existencii alebo neexistencii prekážky právoplatne rozhodnutej veci. Ak už raz bolo právoplatne v tej istej veci rozhodnuté, nemožno o nej rozhodovať opäť; takáto prekážka tvorí neodstrániteľnú vadu konania a zistenie jej existencie vedie k zastaveniu konania. Prekážka rozsúdenej veci (rei iudicatae) svojou podstatou patrí k procesným podmienkam a jej existencia (zistenie) v každom štádiu konania vedie k zastaveniu konania. Táto prekážka nastáva predovšetkým vtedy, ak sa má v novom konaní prejednať tá istá vec. O tú istú vec ide vtedy, keď v novom konaní ide o ten istý nárok alebo stav, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté, a ak sa týka rovnakého predmetu konania a tých istých osôb. Ten istý predmet konania je daný vtedy, ak ten istý nárok alebo stav vymedzený žalobným petitom vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, z ktorých bol uplatnený (t.j. ak vyplýva z rovnakého skutku). Pokiaľ ide o totožnosť účastníkov, nie je významné, či rovnaké osoby majú v novom konaní rovnaké alebo rozdielne procesné postavenie (či ten, kto bol v skoršom konaní žalobcom, je žalobcom aj v novom konaní alebo má postavenie žalovaného, resp. či ten, kto v skoršom konaní vystupoval ako žalovaný, má alebo nemá v novom konaní procesné postavenie žalovaného). Konanie sa týka tých istých osôb aj v prípade, ak v novom konaní vystupujú právni nástupcovia pôvodných účastníkov konania, či už z dôvodu univerzálnej alebo singulárnej sukcesie.

10.2 Okresný súd prejednával nárok žalobcu voči žalovanému na zaplatenie škody vo výške 3.150,-EUR spolu s príslušenstvom (trov právneho zástupcu z predchádzajúceho konania sp.zn.10C/11/2017 a trov spojených s vecou sp.zn.15C/12/2022). Škoda mala byť žalobcovi spôsobená neoprávneným užívaním pozemkov v jeho podielovom spoluvlastníctve žalovaným, konkrétne pozemkov v katastrálnom území G., vedených na listoch vlastníctva č.XXX, XXX, XXXX, XXXX F. XXXX za obdobie rokov 2014-2017, pričom výšku škody žalobca odvodzoval od cien poľnohospodárskych výrobkov.

10.3 Z pripojeného spisu súdu prvej inštancie sp.zn. 10C/11/2017 mal okresný súd správne za preukázané, že už v predmetnom súdnom konaní sa ten istý žalobca domáhal voči tomu istému žalovanému toho istého nároku, t.j. zaplatenia peňažnej sumy, i keď v inej výške a za ešte širšie časové obdobie, avšak nárok požadoval z toho istého titulu (škoda), na základe rovnakých tvrdených skutkových okolností v rozsahu rokov 2014 – 2017 za rovnaké časové obdobie a to vo vzťahu k tým istým pozemkom. Totožnosť uplatnených nárokov v prejednáwanej veci sa taktiež vzťahuje aj na príslušenstvo uplatneného nároku, kedy sa žalobca v konaní na súde prvej inštancie pod sp.zn. 15C/12/2022 domáhal od žalovaného aj trov právneho zástupcu z predchádzajúceho konania sp.zn.10C/11/2017. Toto súdne konanie je právoplatne skončené, keďže okresný súd dňa 30.05.2018 žalobu zamietol rozsudkom č.k.10C/11/2017-280, ktorý Krajský súd v Banskej Bystrici potvrdil (rozsudkom č.k. 12Co/338/2018-322 zo dňa 30.05.2019).

10.4 Týmto bola založená prekážka veci rozsúdenej, ako to má na mysli ustanovenie §230 C.s.p., t.j. existuje neodstrániteľný nedostatok podmienky konania, keďže boli splnené obe kritériá, vzťahujúce sa na prekážku právoplatne rozhodnutej veci.

11. Súd prvej inštancie správne zastavil konanie; odvolací súd jeho rozhodnutie ako vecne a právne správne v zmysle §387 ods.1,2 C.s.p. potvrdil, a to aj vo výroku o trovách konania, ktorý preskúmaval nielen v dôsledku podaného odvolania, ale aj ako výrok závislý (§379a C.s.p.). O náhrade trov konania súd prvej inštancie rozhodol za použitia §256 a §262 C.s.p. a správne dospel k záveru, že zastavenie konania procesne zaviniť žalobca, preto žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Odvolateľ nedôvodne namietal, že súd prvej inštancie neuviedol presne, z ktorej sumy priznal žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100%, pretože o konkrétnej výške náhrady trov konania rozhodne okresný súd postupom podľa §262 ods. 2 C.s.p. až po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

11.1 Len pre úplnosť krajský súd uvádza, že v zmysle uznesenia Najvyššieho súdu SR sp.zn. 6Cdo/41/2016 zo dňa 25.05.2017 rozhodnutie o trovách konania, priznávajúce ich náhradu, musí byť vykonateľné (§232 ods.1 C.s.p.), pretože podľa výslovného znenia §262 ods.2 C.s.p. rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí (samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník) už len o výške náhrady trov konania; súd prvej inštancie v rozhodnutí

podľa § 262 ods.2 C.s.p. nemôže rozhodnúť o uložení povinnosti jednej sporovej strane zaplatiť náhradu trov konania druhej sporovej strane. O povinnosti zaplatiť náhradu trov konania preto musí rozhodnúť súd, rozhodujúci o nároku na náhradu trov konania podľa §262 ods. 1 C.s.p. Tomu musí zodpovedať aj formulácia tzv. náhradového výroku, t.j. musí v ňom byť uvedené, kto a komu má zaplatiť náhradu trov konania s tým, že iba o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 6Cdo/83/2021 zo dňa 07.02.2024). Len takouto formuláciou výroku o náhrade trov konania bude splnená požiadavka zákona, aby rozhodnutie súdu o nároku na náhradu trov konania v spojení s rozhodnutím o výške tejto náhrady bolo vykonateľné, teda aby bolo spôsobilým exekučným titulom pre prípadné vynútenie ním uloženej povinnosti.

12. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa §396 ods. 1 C.s.p. v spojení s §255 ods. 1 C.s.p. a s §262 ods. 1 C.s.p. V odvolacom konaní bol v plnom rozsahu úspešný žalovaný, preto žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100% v lehote troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o ich výške (§262 ods. 2 C.s.p.).

13. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§393 ods. 2 druhá veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§420 C.s.p).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa §421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§427 ods. 1

C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§429 ods. 2 C.s.p.).